

दायाद् पु० दायं विभजनीयधनमादत्ते ध्या+दा-क । दाय-
भक्ति षट्-अण् उपपदसमासो वा । १सापिण्डे २पुत्रे च
अमरः । “न ते भजेरन् दायादाः” मनुः । “भुञ्जीता-
मरणात् क्षान्ता दायादा ऊर्ध्वमात्रुयुः” कात्या० । १दाया-
धिकारिणि लि० “तेषां षट् वन्मुदायादाः” मनुः स्त्रियां
टाप् “प्रभान् दायादोऽदायादा स्त्री” निरु० कप्रत्य-
तान्त्वसौवेदं रूपम् सुम्भबोधमते षण्णनात् ङीप् स्यात्
दायादीति भेदः । षा च ४कन्यायाम् शब्दार्थकत्वात् पुत्रे
“त्वया दायादवानापा त्वं मे वंशकरः सुता” भा० व्या०
७५ अ० ।

दायाद्य न० दायादस्य भावः ब्राह्मणा० ध्वज् । १सापिण्डे
दायकूपमाद्यम् । २सापिण्डे निबन्धने ध्वने च “दा-
यादस्य प्रदानञ्च” मनुः “स एष पाण्डोर्दायाद्यं यदि
प्राप्नोति पाण्डवः” भा० व्या० १४१ अ० । स्त्रीणां स्वपनि
दायाद्यस्य भोगफलं स्मृतम्” भा० मनु० १७ अ०

दायित्वं लि० दायं दानं करोति दायि-कर्मणि-ङ् ।
जतदाने दायिते भरतः एतन्मूलं मूलम् ।

दार पु० व० य० दारयति भ्रातृन् दृ-णिच् दारि-कर्त्तरि
अच् । भा० व्या० “दारान् कुरु धर्मेण मा निमज्जीः
पितामहान्” भा० व्या० १०२ अ० “दाराणां सुरवैरिणो
रतिपतेर्मातृस्त्रिलोकजितः” धनञ्जयवि० । “पाणिगृह-
ञ्चिका मन्त्रा नियतं दारलक्षणम्” मनुः । “सदृशा-
नाहरेत् दारान्” यमः । करणे घञ् । २सौप्रधमेदे । भावे
घञ् । ३विदारणे पु० ।

दारक लि० दृ-ण्यु ल् । १विदारके शब्दालके “चाण्डालदारके-
च्छातुगम्यमानम्” काद० “एकैव स्वमिहागच्छ तिष्ठन्-
त्वैव दारकाः । तच्छ्रुत्वा वचनं तस्यास्तत्त्वैवाधाय दार-
कान्” भा० व्या० १२६ अ० । “सुदुगरां महाघोरान्
अमरं शत्रु दारकान्” मा० द्रो० १५६ अ० २पुत्रे “कुमारो
भर्तृदारकः” अमरः । ३कन्यायां स्त्री “सन्तानसम्पत्ति-
र्ज्ञेयः दारिकादानपूर्वकः” कामन्दकी० “पूतनां दैत्य-
दारिकाम्” हरिवं० ४२ अ० १ग्रामभूकरे पुं स्त्री राजनि० ।
तस्य भूमि विदारकत्वात् तथात्वम् ।

दारकर्मन् न० दाराणां तद्भावस्य प्रतिपादकं कर्म । भा० व्या०
सम्पादके ज्ञानविशेषरूपे विवाहे लि० “सा प्रशस्ता
हिजातीनां दारकर्मणि भेषुने” । “सवर्णाये हिजातीनां
प्रशस्ता दारदर्शिनः” मनुः । दारक्रियाऽप्यत्र स्त्री “पुन-
र्दारक्रियां कुर्यात् पुनराज्ञानमेव च” मनुः “दारक्रिया

योग्यदशञ्च पुत्रम्” रघु० । “स्त्रीवे दारक्रिया यावत्क-
भा० सं० १६ अ० ।

दारग्रहणं न० दाराणां दारत्वस्य सम्पादकं ग्रहणं ज्ञानम् ।
दारत्वसम्पादके ज्ञानरूपे विवाहे “तेन भार्यात्वसम्पा-
दकं ग्रहणं विवाहः । तस्य स्वीकाररूपज्ञानविशे-
षस्य समवायविषयतयोर्भेदात् वरकन्ययोर्विवाहकर्तृत्व
कर्मत्वे अतएव “कन्यापुत्रविवाहेष्विति” विष्णुपुराणोक्तं
संगच्छते । भार्यात्वस्य स्वरूपसद्विशेषेणत्वेन नेतरे-
तरान्यदोष इति उदा० रघु० “तद्दारग्रहणे यत्नं
सन्तत्यां च मनः कुरु” भा० व्या० १२ अ० । दारपरिग्रहा
दयोऽप्यत्र “अतः परं समावृत्तः कुर्याद्धारपरिग्रहम्” मनुः

दारणं न० दारयति जलमलम् दृ-णिच् युच् । १कतकफले
शब्दर० । तस्य जलकालुष्य दारणात्तथात्वम् २दारकभावे
लि० “समाधत्तं धितं वाणं गिरीणामपि दारणम्” भा०
क० ४८ अ० करणे ल्युट् । ३विदारणसाधने अस्त्रादौ लि०
स्त्रियां ङीप् । “नमस्ये शुम्भहर्त्रा नमि शुम्भ हृदि दार-
णीम्” हरिवं० १६६ अ० । भावे ल्युट् । ४विदारणे भेदने
“दारुदारणपथैः समाहृतम्” “तद्दुदाहदारणपथेषु
चतुर्धु किं स्यात्” लीला० । द्वैधीकरणे व्रणादिस्फोटन-
साधके पूज्यौषधभेदे तच्च सुश्रुतेर्भोक्तं यथा
“चिरविल्लोऽग्निको दन्तो चिल्लो ज्येष्ठाभारकः । कपोत
श्लेष्मकङ्कानां पुरीषाणि च दारवम् । आरुद्रव्याणि
वा यानि क्षारो वा दारव्यं परम्”

दारद न० दरदि देशभेदे भयः क्षिग्धा० अण् । १विषभेदे अमरः
२पारदे शिङ्गले च सेदि० । दरदो देशस्य सङ्घट्टः
अण् । ४ससुद्रे हारा० ।

दारबलिभुज् पु० दारेण चक्रुपुटेन विदारणेन बलिं भुङ्क्ते
भुज-क्तिप् । वक्रपक्षिणि लि० ।

दारव लि० दारवः विकारः रजता० अण् । दारविकारे
काष्ठमये पदार्थे “दारवाणां च तल्लक्षम्” मनुः ।
“अभीष्टं पृथिवीगोलं कारयित्वा तु दारवम्” छ० सि०
दारि लि० दृ-णिच्-इन् । १दारके स्त्रियां वा ङीप् ।

दारिका स्त्री दारक+टाप् काप् अत इत्वम् । कन्यायाम्
जटाध० दारकशब्दे उदा० ।

दारिद्र्यं न० दरिद्रस्य भावः ध्वज् । दरिद्रतायां दुर्गती
धनादिराहित्ये “प्रणीय दारिद्र्यदरिद्रतां नृपः” नैष०
दारिद्र्यवर्धनं श्लोकटिकायां यथा
“सुखं हि दुःखान्यनुभूय शोभते चनाम्बकारेणैव दीप”